

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lutego 1969 r.

w sprawie zasad tworzenia funduszu socjalnego w prezydiach rad narodowych oraz sposobu jego wykorzystania.

Na podstawie art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1968 r. o pracownikach rad narodowych (Dz. U. Nr 25, poz. 164) oraz art. 60 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) — Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Fundusz socjalny w budżetach zbiorczych województw (miast wyłączonych z województw) tworzy się z dotacji budżetowej w wysokości 2% planowanego rocznego osobowego funduszu płac członków prezydiów rad narodowych i pracowników rad narodowych zatrudnionych w wydziałach prezydiów rad narodowych i innych ich organach tworzonych zamiast wydziałów, do których stosuje się przepisy o wydziałach.

2. Dotacje, o których mowa w ust. 1, dzieli się proporcjonalnie do ilości etatów przewidzianych w budżetach jednostkowych rad narodowych poszczególnych stopni.

§ 2. Środki funduszu socjalnego przeznaczone są na pokrywanie bieżących wydatków związanych z uzupełnianą pomocą w zaspokajaniu potrzeb socjalno-bytowych osób określonych w § 1 ust. 1 i członków rodzin pozostających na ich utrzymaniu, w szczególności w zakresie:

- 1) wypoczynku,
 - 2) lecznictwa,
 - 3) działalności kulturalno-oświatowej i turystyki,
- a także w uzasadnionych wypadkach w zakresie
- 4) pożyczek na remonty mieszkań.

§ 3. Fundusz socjalny tworzy się:

- 1) w prezydiach wojewódzkich rad narodowych dla pracowników i członków prezydiów tych rad narodowych,
- 2) w prezydiach rad narodowych miast wyłączonych z województw dla pracowników i członków prezydiów tych rad narodowych oraz dla pracowników i członków prezydiów dzielnicowych rad narodowych w tych miastach,
- 3) w prezydiach rad narodowych miast stanowiących powiaty dla pracowników i członków prezydiów tych rad

narodowych oraz dla pracowników i członków prezydiów dzielnicowych rad narodowych w tych miastach,

4) w prezydiach powiatowych rad narodowych:

- odrębnie dla pracowników i członków prezydiów tych rad narodowych,
- odrębnie dla pracowników i członków prezydiów rad narodowych niższego stopnia.

§ 4. 1. Funduszem dysponuje na wniosek właściwej rady zakładowej przewodniczący prezydium rady narodowej, w którym utworzono fundusz zgodnie z § 3, lub upoważniony przez prezydium członek prezydium rady narodowej.

2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), w uzgodnieniu z zarządami okręgowymi Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych, uchwalają regulamin określający zasady korzystania z funduszu socjalnego.

§ 5. Zasady gospodarki finansowej funduszem socjalnym określają przepisy o funduszach celowych, wydane na podstawie art. 7 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221).

§ 6. W celu zabezpieczenia prawidłowego rozdziału środków funduszu socjalnego i społecznej kontroli nad realizacją planu i rozdziału świadczeń z funduszu — prezydium rad narodowych, w których utworzono fundusz (§ 3), współpracują z właściwymi radami zakładowymi i zarządami okręgowymi Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych.

§ 7. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Finansów oraz przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych i rad narodowych miast wyłączonych z województw.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1969 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 24 stycznia 1969 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie egzekucji sądowej grzywien, kar pieniężnych, opłat sądowych i kosztów postępowania sądowego.

Na podstawie art. 1080 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 grudnia 1965 r. w sprawie egzekucji sądowej grzywien, kar pieniężnych, opłat sądowych i kosztów postępowania sądowego (Dz. U. Nr 54, poz. 336) wprowadza się następującą zmianę:

- 1) dodaje się nowe §§ 9 i 10 w brzmieniu:

„§ 9. 1. Przejęcie zajętych ruchomości na własność Skarbu Państwa może nastąpić, jeżeli:

- 1) druga licytacja nie doszła do skutku,
- 2) nie ma innych wierzycieli egzekwujących,
- 3) przejęcie jest uzasadnione potrzebami: jednostek organizacyjnych sądownictwa lub prokuratury, państwowych biur notarialnych, zakładów karnych lub zakładów dla nieletnich podległych Ministrowi Sprawiedliwości.